

Ο Υιός του Θεού - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Του π. Δημητρίου Μπόκου

Μεγάλες μορφές από την χορεία των Αγίων Πατέρων μας έλαβαν μέρος στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο, που συγκροτήθηκε στη Νίκαια της Μικράς Ασίας το 325 μ. Χ., με πρωτοβουλία του πρώτου Χριστιανού αυτοκράτορα Μεγάλου Κωνσταντίνου. Ανάμεσά τους οι άγιοι Αθανάσιος, Νικόλαος, Σπυρίδων, Όσιος, επίσκοπος Κορδούης (της σημερινής Κόρντοβα της Ισπανίας).

Οι 318 θεοφόροι Πατέρες της πρώτης μεγάλης Συνόδου ασχολήθηκαν με την

αίρεση του Αρείου. Αυτός, αδυνατώντας να δώσει λογική εξήγηση στο μυστήριο της Αγίας Τριάδος, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο Χριστός δεν είναι Υιός του Θεού, ίσος και συνάναρχος με τον Πατέρα, αλλά δημιούργημα του Θεού, το πρώτο και ανώτερο από όλα τα άλλα (**Κυριακή των Αγίων Πατέρων**).

Το πρόβλημα του Αρείου είναι το πρόβλημα όλων των αιρετικών: Η λογική κατασκευή. Η προσπάθεια δηλαδή να αποδείξουν με λογικά επιχειρήματα το μυστήριο του Θεού. Ότι όμως έχει σχέση με τον Θεό, το αποκάλυψε ο ίδιος ο Θεός διά μέσου των προφητών του και κυρίως διά του Ιησού Χριστού. Δεν είναι κάτι που το ανακαλύπτει ο άνθρωπος μέσω της λογικής και των αισθήσεών του. Ο άνθρωπος με τις δικές του δυνατότητες και ανάλογα με τον βαθμό της κάθαρσής του από τα πάθη, μπορεί να γνωρίσει μόνο τις ενέργειες του Θεού. Τις επεμβάσεις του στον κόσμο και στην ψυχή του καθενός.

Το πώς είναι ο Θεός πραγματικά ως προς την ουσία του, μένει πάντα έξω από τα όρια της γνωστικής μας ικανότητας. Είναι μυστήριο πέρα και πάνω από τη λογική μας. Υπέρλογο, αλλά όχι παράλογο. Ανεξήγητο, ανερμήνευτο, απόρρητο. Αποδεχόμαστε μόνο ταπεινά όσα μας αποκάλυψε ο ίδιος ο Θεός. *«Ου φέρει το μυστήριον έρευναν. Πίστει μόνη τούτο πάντες δοξάζομεν».*

Ο Άρειος όμως αγνόησε τη μαρτυρία του ίδιου του Χριστού για τον Τριαδικό Θεό, για τον Θεό-Πατέρα, για τον εαυτό του, ότι είναι Υιός μονογενής του Θεού, για το Άγιο Πνεύμα. Μη κατανοώντας λογικά, πώς είναι δυνατόν ο Υιός να είναι συνάναρχος με τον Πατέρα, έφτασε να πει ότι ο Χριστός κάποτε δεν υπήρχε. *«Ην ποτε, ότε ουκ ην».* Ήταν κάποτε καιρός που ο Υιός δεν υπήρχε. **Αρχικά** δηλαδή υπήρχε μόνο ο Πατέρας. Και **μετά** έγινε ο Υιός. Και μάλιστα **δεν «εγεννήθη», αλλά «εγενήθη».** Εγένετο. Δεν γεννήθηκε, αλλά έγινε, πλάστηκε. Δεν είναι Υιός, από τη φύση του Θεού, αλλά δημιούργημα, πλάσμα του Θεού. Έτσι ο Άρειος αρνήθηκε ωμά **τη θεότητα του Χριστού.**

Όμως ο Χριστός, ανακρινόμενος ενώπιον του εβραϊκού συνεδρίου, στην ερώτηση του αρχιερέως, αν είναι ο Υιός του Θεού, απάντησε ευθέως, χωρίς περιστροφές, κυριολεκτικά: **«Εγώ ειμι».** Αυτό θεωρήθηκε θανάσιμη βλασφημία. Ο αρχιερέυς είπε *«ότι εβλασφήμησε... ίδε νυν ηκούσατε της βλασφημίας αυτού»* (Μάρκ. **14**, 62. Ματθ. **26**, 65).

Άλλοτε πάλι ο Χριστός είχε πει, ότι είναι **ένα με τον Πατέρα**: «Εγώ και ο Πατήρ εν εσμεν».Ομολογοῦσε ακριβῶς ότι πατέρας του ήταν ο Θεός. Εξίσωνε χωρίς δισταγμό τον εαυτό του με τον Θεό. Οι Εβραίοι ήξεραν καλά τί άκουσαν και τόνισαν στον Πιλάτο. «Οφείλει αποθανείν, ότι εαυτόν Θεού Υιόν εποίησεν» (Ιω. **5, 18. 10, 30. 19, 7**).

Οι θεοφόροι Πατέρες της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου θέσπισαννα αποδεχόμαστε τον Χριστό, όπως ακριβῶς Εκείνος αποκάλυψε τον εαυτό του:

Ίσον σε όλα, ομοούσιο με τον Πατέρα.

Υιόν του Θεού, όχι δημιούργημα. «Εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα».

Συνάναρχο με τον Πατέρα. «Ουκ ην ποτε, ότε ουκ ην»,είπαν. Δεν υπήρξε ποτέ στιγμή, που να μην υπάρχει και ο Υιός.

Εσύ, «**πιστεύεις εις τον Υιόν του Θεού;**» (Ιω. **9, 35**).

Καλή, ευλογημένη εβδομάδα! Καλό μήνα!